

ዴሞን በዲሞትፈር

የሰው ልጅ በሰብዕናው ታሪክ ሰሪነቱንና የታሪክም ወራሽነቱን የተፈጥሮ ባህሪው አድርጎ መኖር ከጀመረ ብዙ ዘመናት አስቆጥሯል። ዘመናቱም እንደየ ዘመናቸው የህብረተሰብ እድገት፣ ዘ - ሬነሳንስ፣ ዘ - ሪፎርሜሽን፣ ዘ - ኢንላይትመንት፣ ዘ - ኢንዱስትሪያል ሪቮሊሲዮን በመባል የየዘመናቸውን ምሁራን ክህሎተ - ጥበብ የታሪክ አሸራቸው አድርገው ሲጓዙ ተስተውሏል። በክህሎተ - ጥበብ መራሂነታቸው ሸልቴርና ጄን ጃኩ ሩሶዎ - የፈረንሳይን፤ ዴቪድ ሁም ጃን ሎክና ዊሊያም ሼክስፒር - የእንግሊዝን፤ ሥፒናዛ፣ ሄግልና ካርል ማርክስ - የጀርመንን፤ አሌክሳንደር ፑሽኪንና ማክሲም ጎርኪ - የሩሲያን፤ ሊዎናርዶ ዳቪንሲና ሚካኤል አንጆሎም - የጣሊያንን ዝና ዘርተው አልፏል።

እናት ኢትዮጵያም እንደ ዘመኗ የህብረተሰብ እድገት በንጉስ ዘራያቆብና በንጉስ ላሊበላ የፍልስፍናና የጥበብ ስልጣኔዋ ግንት የተቀዳጀብት ዘመን ነበር። ጥበብ የእውቀት ብርሃን እንደ መሆኑ ብርሃንም አመለካከትን የሚገራ ሃይል ነውና ዓለማችን ከጭፍን እምነት ወደ አመክኖአዊ አመለካከት የተሸጋገረችው በሊቃነ ጠበብቶቿ ክህሎተ - ጥበብ መሆኑን ዘክረ ታሪክ አስተምሮናል። በዚህ መልክ ለውጥ የምሁራን አሸራነቱን በፈረንሳይ አብዮት፣ በሩሲያ፣ በቪትናም እና በቻይና ህዝባዊ ትግሎች እንዳንጸባረቀው ሁሉ በኢትዮጵያም በደጃዝማች ታክለ ወልደ ሃዋሪያትና በዮፍታሄ ንጉሴ የሪፖብሊክ ጥያቄ የተቀሰቀሰው የለውጥ ነቁጥ በየካቲት ስድሳ ስድስት ተቀጣጥሏል። ደህረ የካቲት “የበረከተ - መርገም” ቅለጼ ፍናቱ ሲያንጸባርቅ “የዴሞክራሲያና” “የላብ አደር” ጋዜጦችም የለውጥ ነጋሪት ጎስመው በእልፍ አእለፍ ወጣት ምሁርና ገበሬ ተጥለቅልቀው ነበር። የአዲስ ዘመን ጋዜጣም ከጸበሉ ተረጭቶ የሰነጽሁፍ ጋን አዘንብሎ “ይጎንጨፍ አቶ ሃይሌ የገብስ ጥላ ነው ምንም አይሎትም” በማለት የባንዳውን አለቃ በትህትና ያስተናገደበት ወቅት እንደ ነበር ያስታውሷል።

ያ ወቅት የሎሬት ጸጋየ ገብረመድህን ተውኔቶች “ሀ ሀ” በስድስት ወር ሲሉ የጎሐ መጽሔት ቱሉ ፎርላም የላብ ዋጋውን ከፍ ያደረገበት ዘመን ነበር። በዚያን ወቅት ብዕር ነትቦ አያሌ ቅኔዎች ተዘርፈዋል። ጀግንነት ፍርሃትን አንበርክኮ፣ ብርሃንም ጨለማን ሲገፍ፣ አብሮነትና አኩልነት ሚዛን የደፋበት ዘመን ነበር። የሕዝብና የአገር ፍቅር በዜጎች ልቦና ውስጥ ጠልቀው የተቀበሩበትና፣ ብዕርም ጠመንጃን የሚረከበት ዘመን እንደ ነበር የቅርብ ትውስታ ነው። የነ ሎሬት ጸጋየ የብዕር አዝመራ “የእናታለም ጠኑ” አበባው ሲረግፍ በኤሎሄው መስተጋቦ የኢትዮጵያን ህዝብ መስቀ ለመለው ዓለም ይፋ ያደረገበት ዘመን ነበር። ደህረ - የካቲት ጀግናና በኩን በትግል ሰፊድ ሲበጠሩና ስንዴው ከእንክርዳዱ ሲበራይ የተስተዋለበት ወቅት ነበር።

ሰለስቱ ሃዋሪያት የሃንሰ ብርሃኔ፣ ተስፋዬ ደበሳይና ጸጋዬ ደብተራው በብዕራቸው ሰርጽ የኢትዮጵያን ወጣት “በዴሞክራሲያ” ጋዜጣ እንደ ፍሬህይዎት-ምርኮኛ ሲያደርጉት ባንዳ ምሁራን ብዕራቸው የዶልዶመ መሆኑን ተገንዝበው “ዴሞን በዴሞትፈር” በማለት ጠመንጃ ወለወሉ። ዓልሙ። ቃታ ሳቡ። በጅምላም ገደሉ። የኢትዮጵያም አየር ገልብጦ ነፈሰና መሬቷን በደም ናጣት። ቀይ ሹብር የወጣት አዝመራውን ገና በአበባው አጨደ። የወለድ ማህጸን ደረቀ። ጎሕ ቀዶ የነበረው ሰማይ ገና ሳይነጋ መልሶ ጨለመ። የህዝብ ትስፋዎች ጠወለጉ። አገሪቱን የምሁር ድርቅ አጠቃትና ኢትዮጵያዊነት ኮስምኖ ሲገኝ ወርሃ - ግንቦት ዘረኝነትን አበለገ። ይህን የቁልቁልት ጉዞ ህዝብ በሃዘን ሲሸኝ -

ገዳዩን ለጤነው አርቆ ሰው ለሚያይ
ባንድ ጊዜ ብዙ ሰው በመማረኩ ላይ
ወረቀት እና እርሳስ ሲሆኑ የበላይ
ሀሊና ማራኪ ብዕር ጦር መሆኑ
ወረቀት ከጥይት ሲደፉ ሚዛኑ
አዲስ ታሪክ ሰርተው ህዝብ ባስተማሩ
ጥቃት በገባቸው ለጠለት ባደሩ
በዴሞትፈር ጥይት በግፍ ተመተሩ

በማለት አንጎራጉሮ ነበር። በቀይ ሹብር ደመና በእኩለ ቀን ጨልማ (darkness at noon) የለበሰው ሰማይና በደም የረዘረዘው መሬት ግን መክኖ አልቀረም። የወለድ ማህጸን በድባቡ ይኑርና አዳዲስ ጸጋዬዎች ተፈጥረው ዲሞትፈርን ሌላ ግዳይ ለመንሳት ዛሬም “የዴሞክራሲያ” ጋዜጣቸው ፍኖቱ ሲደመጥ -

የሰራዓቱ ውጋት - ፋኖ
የነጻነት ሸማ - ጃኖ
የፍትህ ሚዛን - የዕኩልነት አልኝታ
የቅኔ መምህር - የኔታ
በአገር ፍቅር - ልቡ የደማ
የለውጥ መርሁ - ካሰማ
የጨለማው መቅረዝ - ታጋይ
ያ ደብተራ - ኮክብ ሰማይ
ወደ መቃብር ወርዶ - ተከተተ
ብለን አንመን - አበበ እንጂ - መቼ ሞተ?

የሚል ነው መስተጋቦው።
ሚያዚያ 2003